

Sygn. akt V CZ 70/07

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa E. S.A. w L.

przeciwko Powiatowemu Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Zakładów Opieki
Zdrowotnej w D. w likwidacji

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 sierpnia 2007 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 kwietnia 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego, w następstwie nieopłacenia jej opłatą podstawową (art. 100 ust. 2 u.k.s.c. w związku z art. 130² § 3 k.p.c.).

W zażaleniu pozwany wniósł o uchylenie tego postanowienia, podnosząc zarzut naruszenia art. 130² § 3 k.p.c. oraz art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 130 § 1 k.p.c.

Skarżący powołał się na uchylenie, z dniem 10 marca 2007 r., przepisu art. 100 ust. 2 u.k.s.c. zobowiązującego do uiszczenia opłaty podstawowej stronę całkowicie zwolnioną od kosztów sądowych. Twierdził ponadto, że obowiązkiem Sądu Apelacyjnego było odrzucenie ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów, co uniemożliwiało odrzucenie skargi kasacyjnej a limine.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Opłata podstawowa określona w art. 14 ust. 3 u.k.s.c. jest opłatą w wysokości stałej w rozumieniu art. 130² § 3 k.p.c., podlegającą rygorom przewidzianym w tym przepisie (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006 r., III CZP 109/06). Obowiązek jej uiszczenia przez stronę zwolnioną całkowicie od kosztów sądowych wynika z treści art. 100 ust. 2 u.k.s.c., który to przepis został zmieniony z dniem 10 marca 2007 r., przez ustawę nowelizującą z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2007 r., nr 21, poz. 123), ale tylko w odniesieniu do spraw wszczętych po nowelizacji (zob. art. 2 ustawy nowelizującej). Rozpoznawana sprawa została natomiast wszczęta wcześniej, wobec czego mają w niej zastosowanie przepisy dotychczasowe, w tym także niezmieniony przepis art. 100 ust. 2 u.k.s.c. Należy podkreślić, że art. 2 ustawy nowelizującej ma charakter przepisu szczególnego wobec ogólnego unormowania przewidzianego w art. 149 ust. 1 u.k.s.c. i nie uzależnia poniesienia (nieponiesienia) opłaty od określonego stadium (instancji) postępowania sądowego.

Niezrozumiały jest zarzut naruszenia art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., który nie miał zastosowania przy rozstrzygnięciu ponownego wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych. Wniosek ten w odniesieniu do pozwanego, całkowicie zwolnionego od kosztów, był zbędny, bezprzedmiotowy, złożony zapewne przez niedopatrzenie i mógł co najwyżej wywołać reakcję Sądu w postaci umorzenia postępowania w tej incydentalnej kwestii. Nie miał natomiast żadnego znaczenia w kwestii oczywistego obowiązku pozwanego uiszczenia opłaty podstawowej od skargi kasacyjnej i nie wywołał potrzeby wzywania strony skarżącej o jej opłacenie.

Zaskarżone orzeczenie jest zatem trafne, dlatego też należało zażalenie oddalić (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).